

तृणावत्तागिमेदृष्टगौरवाशंकिनीप्रसूम् बोधयन्दर्शयामासजृम्भमाणोमुखेजगत् पीतप्रायस्यपीतप्रायस्तनोयेनतस्य ॥ ३६ ॥ नगान्गिरीन्तदुहितृ
नदीः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इतिदशमेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अष्टमेनामकर्मास्यबालक्रीडाकुतूहले मृ
द्रक्षणादियोगेचविश्वरूपंनिरूप्यते ॥ १ ॥ विश्वरूपादिबालस्यनिशम्याशंकिनःपितुः नामकृद्गर्गवाक्येननिजंतत्त्वमसुसुचत् ॥ २ ॥ १ ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ पूर्णश्चेत्कथंधनिनांगृहमागतस्तत्राह महद्विचलनमिति महतांस्वाश्रमादन्यत्रविचलनंनस्वार्थंकिंतुगृहीणांमंगलाय ननुतर्हितएवमहद्व

पीतप्रायस्यजननीसातस्यरुचिरस्मितम् ॥ मुखंलालयतीराजनजृम्भतोददृशोददम् ॥ ३६ ॥ खंरोदसोज्योति
रनीकमाशाःसूर्येदुवन्दिश्वसनांबुधींश्च ॥ द्वीपान्नगांस्तदुहितृर्वनानिभूतानियानिस्थिरजंगमानि ॥ ३७ ॥ सा
वीक्ष्यविश्वंसहसाराजन्संजातवेपथुः ॥ संमील्यमृगशावाक्षीनेत्रेआसीत्सुविस्मिता ॥ ३८ ॥ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेदशमस्कंधेतृणावर्त्तमोक्षोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच
गर्गःपुरोहितोराजन्यदूनांसुमहातपाः ॥ ब्रजंजगामनंदस्यवसुदेवप्रचोदितः ॥ १ ॥ तंदृष्ट्वापरमप्रीतःप्रत्युत्थाय
कृतांजलिः ॥ आनर्चाधोक्षजधियाप्रणिपातपुरःसरम् ॥ २ ॥ सूपविष्टंरुतातिथ्यंगिरासूतृतयामुनिम् ॥ नंद
यित्वाब्रवीद्ब्रह्मपूर्णस्यकरवामकिम् ॥ ३ ॥ महद्विचलनंनृणांगृहीणांदीनचेतसाम् ॥ निःश्रेयसायभगवन्क
ल्पतेनान्यथाक्वचित् ॥ ४ ॥ ज्योतिषांमयनंसाक्षाद्यत्तज्ज्ञानमतीन्द्रियम् ॥ प्रणीतंभवतायेनपुमान्वेदपराव
रम् ॥ ५ ॥ त्वंहिब्रह्मविदांश्रेष्ठःसंस्कारान्कर्तुमर्हसि ॥ बालयोरनयोर्नृणांजन्मनाब्राह्मणोगुरुः ॥ ६ ॥

शनार्थंकिमितिनागच्छंतितत्राह दीनचेतसांरूपणानांक्षणमपिगृहंत्यक्तुमशक्नुवतामित्यर्थः ॥ ४ ॥ त्वयाबालयोर्नामकरणादिकरणीयमिति व
क्तुंतस्यज्ञानातिशयमाह ज्योतिषामयनमिति यदतीन्द्रियज्ञानसाधनंज्योतिषामयनंतत्पतिपादकंज्योतिःशास्त्रमित्यर्थः तत्साक्षाद्भवताप्रणीतम्
येनान्योपिपुमान्परावरंपरंकारणंपूर्वजन्मकृतंकर्मअवरंकार्यंतस्मिन्जन्मनिभाविफलंतद्वेद उक्तंचजातके यदुपचितमन्यजन्मनिशुभाशुभंत
स्यकर्मणःप्राप्तिं व्यंजयतिशास्त्रमेतत्तमसिद्रव्याणिदीपइवेति ॥ ५ ॥ विवक्षितमाह त्वंहीति दैवज्ञोमंत्रविच्चत्वमतोनामकरणादिसंस्कारान्क
र्तुमर्हसीत्यर्थः नचेतदुरुणाकरणीयमितिचेत्तत्राह नृणामिति ॥ ६ ॥